

THÀNH - KINH BÁO

NĂM THỨ 8

FÉVRIER 1938

SỐ 84

TÒA SOẠN BÁO :

Số 1, Phố Nguyễn-Trãi
Hà-nội, Bắc-kỳ

THƠ VÀ TIỀN-BẠC

Xin gởi cho Mục-sư W. C. Cadman
Quản-lý Thánh-Kinh Báo
Hà-nội, Bắc-kỳ

LỆ MUA BÁO :

Một năm (12 số) giá 1p.00
Mỗi số 0p.15
Mua báo xin trả tiền trước

TỪ CHIẾN-TRANH ĐẾN HÒA-BÌNH!!

«Đã bị cân trên cái cân, và thấy là kém-thiểu»

(Đa-ni-ên 5: 27)

DỨC Chúa Trời dường như có một đồng-hồ chạy rất đúng, và Ngài đã định tới giờ này thì có việc này xảy ra, đến giờ kia thì có việc kia xảy ra. Sự định vô-ngộ ấy đã hé ngỏ cho ta biết bằng những lời tiên-tri trong Kinh-Thánh. Xưa kia vua BÊN-XÁT-SA cậy quyền cao nước mạnh, đem các binh và chén bằng vàng đã cướp trong đền-thờ Đức Giê-hô-va ra uống rượu say-sưa với các đại-thần và cung-phi. Chẳng chịu nổi cái cử-chỉ quá ư ngạo-mạn của vua ấy, Chúa của trời đất bèn cho hình bàn tay hiển-hiện viết một câu cảnh-cáo: «MÊ-NÊ, MÊ-NÊ, TÊ-KEN, U-PHÁC-SIN!» Đấng tiên-tri của Ngài đã giải-thích cho ta hiểu nghĩa câu sấm ấy. Suốt lịch-sử loài người, Đức Chúa Trời vẫn có đại-biêu truyền lời cảnh-cáo. Trong tay cầm Kinh-Thánh chứa các lời tiên-tri kỳ-diệu, chúng ta là môn-đồ Đấng Christ, cũng hãy cảnh-cáo thế-giới đương điên-cuồng theo-đuôi chiến-tranh đề sa vào vòng hủy-hoại.

**Loài người bất-lực trước thần
Chiến-tranh**

TRUYỆN kể trên đây khiến chúng ta liên-tưởng đến cuộc hội-ngộ vạn-quốc mới nhóm ở Genève. Chán-

ngán chiến-tranh, trong hai chục năm nay thế-giới ngửa trông cơ-quan Quốc-tế Liên-minh đã đâm-đương cái phận-sự thiêng-liêng, là đem hòa-bình cho cõi đời rối-loạn. Ôi! Áo-tướng! Ôi! Mía-mai! Ông chủ-tịch Hội Quốc-liên đã dự những yến-tiệc long-trọng. Phóng-viên báo-chí cho ta hay rằng «ba trăm quan-khách suốt đêm khiêu-vũ và dự tiệc, uống hết một ngàn rưỡi chai rượu sâm-banh, tiêu-thụ một trăm rưỡi cân thực-phẩm hảo-hạng.» Nhưng, than ôi! «Đức Chúa Trời không ở trong mọi tư-tưởng của họ» (Thi 10: 4—theo bản tiếng Anh). Vậy nên đương khi các chánh-khách vui-vầy yến-âm, thì nước Tàu bị chiến-tranh chà-nát, nước Tây-ban-nha bị nội-loạn xâu-xé, và nước Á đành nghiêng rặng khuất-phục quân thù. Như vua Bên-xát-sa, ngày nay nền văn-minh thế-kỷ hai mươi mà ta khoe-khoang cũng bị Đức Chúa Trời quở rằng: «Đã bị cân trên cái cân, và thấy là kém-thiểu!» Nhưng môn-đồ Đấng Christ được nghe lời phán vui-mừng rằng: «Hãy ngược đầu lên, vì sự giải-cứu của các người gần tới» (Lu 21: 28). Chúng ta biết rằng chẳng bao lâu Chúa Hòa-bình sẽ đến cai-trị thế-gian và trừ-bỏ chiến-tranh đời đời.

Thêm lính, thêm súng để đến
nơi hủy-diệt

QUẢ thật, lòng chúng ta nao-sòn, tan-chảy vì thấy những cuộc đự bị chiến-tranh khủng-khiếp, vì nghĩ đến số-phận của thế-giới một mai đây. Tóm-tắt chiến-họa, ông LLOYD GEORGE, một yếu-nhơn trong chánh-giới nước Anh, mới viết rằng: «Đối với ngày nay, thì khoản chi-tiêu về binh-bị từ năm 1904 đến 1914 thật nhỏ-mọn quá. Ngay trước cuộc Âu-chiến, nước Đức chỉ 750 triệu đồng để cải-tò binh-bị. Nhưng trong ba năm mới đây số ấy tăng gấp quá mười lần... Nước Nga có đạo binh đông như thế-giới, còn không-quân thì vô-dịch. Dầu có binh hùng tướng mạnh vô-song, nước Pháp cũng lo chấn-chỉnh binh-bị, và mới xây một phòng-tuyển kiên-cố để gìn-giữ biên-thùy. Nước Ý huấn-luyện hết thảy đờn-ông và con trai

để đem ra mặt trận. Nước Anh cũng lo riết chấn-chỉnh hải, lục, không-quân.» Vậy, các nước giống như Bên-xát-sa xưa ngạo-nghe ngồi dự tiệc trong thành chung-quanh có lũy dày ba thước; nhưng lời tiên-tri của Đức Chúa Trời đã ứng-nghiệm, và thành ấy hiện nay chỉ là một đồng hoang-tàn cho thú rừng trú-ngụ. Cũng một lẽ ấy, sự đoán-phạt của Đức Chúa Trời giáng trên những nước quên-hỏ Ngài. Mọi công-trình chấn-chỉnh binh-bị hiện nay sẽ kéo các nước đến cuộc thế-giới chiến-tranh cuối-cùng xảy ra tại Ha-ma-ghe-đôn theo như lời tiên-tri trong Kinh-Thánh—«Chúng nhóm các vua lại một chỗ, theo tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Ha-ma-ghe-đôn» (Khải 16: 16).

Hãy hoan-hô Vua Hòa-bình sắp đến!

NHUNG, cảm-tạ Đức Chúa Trời, đó chẳng phải tấm tranh cuối-cùng của thế-giới sầu-thảm này! Đức Chúa Jê-sus sắp tái-lâm, không phải để làm đầy-tớ nhưng để làm Cha, không phải để chịu đau-dớn nhưng để trị-vì oai-nghiêm và vinh-hiễn ở chính thành Giê-ru-sa-lem đã chứng-kiến tấn thảm-kịch Ngài chịu chết đền tội trên thập-tự-giá. «Khi Con người ngự trong sự vinh-hiễn mình mà đến, với các thiên-sứ thánh, thì Ngài sẽ ngồi trên ngai vinh-hiễn của Ngài» (Ma 25: 31).

Từ khi vườn Ê-đen bị đóng chặt vì có A-đam và Ê-va phạm tội đến bây giờ trên mặt đất mới lại xuất-hiện cảnh-hi-tượng thái-bình và công-bình. Muôn dân «sẽ lấy gươm rèn lưỡi cày, lấy giáo rèn lưỡi liềm; nước này chẳng giá gươm lên nghịch cùng nước khác, và cũng không tập chiến-

tranh nữa» (Mi-chê 4: 3). Sa-tan không còn lừa-gạt ai nữa, nhưng sẽ bị quăng vào vực sâu không đáy đời.

Cố-gắng hồi-đáp cơ-quan chung

TRONG thời-kỳ cuối-cùng đầy-đây khủng-khiếp và tai-họa này, THÁNH-KINH BÁO mạnh-bạo đảm-đương cái trách-nhiệm phô-bày Lời Chúa để giúp anh em Hội-Thánh dọn mình chờ Chúa tái-lâm, và kêu người ngoại tìm nơi tránh nạn kinh-khiếp. Số báo này chấm hết bảy năm rung chuông tỉnh-thức, phân-phát nước thiêng, chẳng quản hi-sinh và phấn-dấu: Bây giờ hồi anh chị em, xin hãy sốt-sắng cồ-động cho THÁNH-KINH BÁO năm 1938 được độc-giá gấp bội, mặc dầu chúng tôi phải tăng giá hai mươi phần trăm vì vật-liệu đắt-đỏ.—T.K.B.

KÍNH MỪNG NĂM MỚI !!

NHƠN dịp tân-xuân, bản-báo đồng-nhân kính chúc anh chị em được hưởng mọi phước dư-dật của Chúa ban cho. Chúng tôi cũng chắc rằng hết thấy anh chị em đều chúc cho Thánh-Kinh Báo được phát-đạt hơn mọi năm trước bội phần. Muốn cho lời chúc ấy được thành sự thực, chúng tôi trông-mong và tin-cậy anh chị em sẽ gắng sức cồ-động Thánh-Kinh Báo ở khắp cả mọi nơi và không cứ gặp cơ-hội nào.—T.K.B.